

«نالی» مەبە عاجز، كە ئەمە دەورە نە جەورە
ساقىي كەرەمى يەك بەيەكە و نەوبە بە نەوبە

«نالی»

«بە ھەمەھال دوور لە تاوگىرى و ڕەشبىنى...
دەلیم... زۆر لە دەولەتانی جىھانی سىيەم خۆيان
لەخۆياندا ھىوئىنى رىسکانى دەولەتیان تىدا نىيە، بەلام
تانوئوى ئەو دەولەتانی بە دەورىيانەوون ناچارىان دەكەن
بەردەوام بن، چونكە ئەم رۆژگارە بە تالايى سىياسى پان و
بەرىن ناسەلمىنى سەبەب بە پىتوهندايەتى بەرژەوئەندى زۆر
و زەبەند پىيانەووە/.../ ئىنجا چ خوتىپىيەكە ئەو
ھاكمانەى ھەلسوور و داسوورى عىفرىتانە بەسەر
مىللەتدا دەكات و ھەك تاووس خۆفش ھەلدەھىتت
ھەموو شان و شەوكە تىشى ھەك بابايەكى لاخۆرە بەسەر
سفرە و خوانى خەلكەو، لەو رۆو كە بوونى بەندە
بەبوونى غەيرەو»

مەسعوود محەمەد، (لە پەرۆشەكانى ژيان)،
ل: ۱۱۰)

تیرۆژیک لە تەمیان بەدەورى
مەسعوود محەمەدى تۆقەلەو (*)

لەبەرايىدا، تاكو بۆ تاوئىكىش بى دردۆنگى ئەو
يادەوەرپانە ھىتور بکەينەو، دەبى ئامازەپەكى كورتىلە بە
پشتىنەى مەيلى نووسىنى ئەم وتارە؛ خوتىندەوئەپە بکەين
كە لەو پىرا (ئىستىتىكا) جوانناسى شىتوازەكەى؛
پەرۆشخۆرىيەكەى بۆ زمان؛ كۆلتوورى كوردى مەسعوود
محەمەد سەرنجى پاكىشام، راستىپەكەى ھەر ئەو
شىتوازاندنى ھزرەش بوو كە ئەوى كرده تۆقەلەپەك

مەسعوود محەمەد ئىستىتىكاي شىتوازاندنى ھزرىنكى خۆگرد

ھەندرتن
(سوئد)

(۱ - ۲)

مه‌سعوود محهمهد

و باخه‌لی پيشمه‌رگه‌دا بيمال مانه‌وه. ناکامی نه‌وه هيرشه شوومانه‌ی «نه‌نفال» ی سه‌ربازه کیمیایی و کورده هه‌له‌پاسه به‌له‌ده‌کانی نه‌وی رۆژی سهدام و حیزب‌ه‌روه‌ره‌کانی نه‌مرو، دواي برینی ریگایه گه‌مارۆ‌دراوه‌کان به‌درکه‌زیی مؤلگه‌ی سه‌رباز و جاشان، شوینپیی یاده‌وه‌ری؛ رۆحی هه‌لق‌رچاومان، وه‌ک نسیگه‌لیکی درۆنگ، له‌ناو سووته‌مه‌رو‌ی باغه‌کانی هه‌نار و ره‌زه‌کانی تری گونده‌کانی بنار و لوتکه‌کانی چیاي هه‌ورۆ و ده‌ره‌شیر و چریه‌ی کانیاو که‌سیره و تینوه‌که‌ی گوندی «نه‌شکه‌وته»... ویلبون و جه‌سته‌ی دوو‌که‌لگرتوو‌مانیش غه‌واره‌ی دووره ولاتان بوون. له‌ویش «چه‌پکیک له‌گولزاري نالی» کۆش‌یعه‌ره کۆسته‌که‌وتوه‌که‌م «له‌سیتبه‌ری کیتوه‌کاندا ونت ده‌که‌م، له‌ پیده‌شتیک ده‌تبینمه‌وه» نامه ده‌ستنووس و کتیبه‌کانی دیکه، له‌ نه‌شکه‌وته‌که‌ی گوندی «کافی» ی به‌ری چیاي گارادا غه‌واره بوون.

کاتیک که‌ په‌ناگه‌ی سوید بوو به‌ په‌ناگه‌ی نه‌وه حیکایه‌تانه‌ی ژیان، رۆژیک ریم که‌وته کتیب فرۆشییه‌کی کوردی و به‌ده‌م سه‌یر کردنی کتیبه‌ به‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که‌کانه‌وه، (کتیبه‌کان له‌وه‌یه‌ک دوو کتیب فرۆشییه‌ کوردیانه‌ی سویدیشدا وه‌ک کوردستان، سه‌رو به‌ر که‌له‌که‌ ده‌کرین)، نیگام له‌سه‌ر «گه‌شتی ژیانم»، «مروۆ و ده‌وره‌ره» و «زاراوه‌سازی پیتوانه» ی مه‌سعوود محهمهددا سه‌نگرایه‌وه و یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل خۆمدا هه‌رسیکیانم کرده میوانی ماله‌ سیتوو‌ره‌که‌م، که‌ شه‌وانه‌ خه‌ونی سه‌ربوو‌رده‌کانی شه‌ر نه‌فسانه‌یی و پیتشهاتی شالاوه‌کانی «نه‌نفال» و هه‌زه‌ندی کۆره‌وی دیها‌تنشینه‌کان به‌ره‌و سنوره‌ نادیاره‌کان گه‌مارۆیان ده‌دا و رۆژانه‌ش به‌هه‌له‌هیتانی مه‌ته‌لی نه‌وه‌وه‌نه‌ه. لیره‌دا ناچارم نه‌وه‌ جه‌خته‌به‌کینه‌وه‌ که‌ نه‌مرو ته‌واوی ده‌زگا رۆشنییری، په‌روه‌رده‌یی و بگره‌ هه‌موو نه‌وه‌ قسه‌گه‌له‌ی که‌ له‌سه‌ر زمانی یه‌کگرتوی کوردی ده‌کرین. نه‌یان‌توانیوه به‌ قه‌د کتیبی «زاراوه‌سازی پیتوانه» و نه‌وه‌ وتارگه‌ل و گفتوگۆیانه‌ی به‌تایبه‌تیش گفتوگۆیه‌که‌ی شوکور مسته‌فا له‌گه‌ل نه‌وه‌ له‌مه‌ر زمانی کوردیدا، ریگای په‌وانبیریه‌کی ژیریژانه‌ بو‌ چاره‌سه‌رکردنی گرفت‌ی زمانی یه‌کگرتوی کوردی بدۆزنه‌وه.

ده‌با له‌ په‌رۆشخۆری نه‌وه‌ یاده‌ به‌ سفت و سوپیانه‌وه

له‌زمانی کوردیدا. له‌ رۆژگاری هه‌شتایه‌کاندا، که‌ ته‌مه‌نی پيشمه‌رگایه‌تی به‌ره‌و پایزیی ده‌رۆیشت و ئاستی فامکردنیشم به‌ره‌و گومانیکه‌ی هه‌سته‌کی نه‌ک ناگایی ده‌رسکا، له‌ به‌هاریکی بناری چیاي گارادا له‌ په‌نا که‌فریکه‌ی پشت باره‌گه‌ماندا، بو‌یه‌که‌م جار به‌ کتیبیکه‌ی دلکیشی مه‌سعوود محهمهد، «چه‌پکیک له‌ گولزاري نالی» و دوو به‌ش له‌ مشتومره‌کانی نیوان نه‌وه‌ و محهمهدی مه‌لا که‌ریم، که‌ وایانم له‌ گۆفاری «رۆشنییری» دا بلاو‌کرا‌بو‌ونه‌وه. لی‌هه‌نووه‌که‌ش نازانم چتۆ نه‌وه‌ کتیب و گۆفاره‌ گه‌یشتبو‌ونه‌ ده‌قه‌ریکی وه‌ک باهدینان و نه‌وه‌ دۆل و بنار کیتوه‌ تووناوتوونا نه‌! له‌ یه‌که‌م خویندنه‌وه‌ی نه‌وه‌ کتیبه‌دا، بی‌ نه‌وه‌ی به‌ ره‌وانی له‌ کاکله‌ی کتیبه‌که‌ش تیبگه‌م، که‌چی نه‌وه‌ شیوازی نه‌وه‌ زمانه‌ی که‌ کتیبه‌که‌ی چنیبوو له‌ زه‌ینمدا چه‌سپی.

لی‌ دواي رۆیشتنم له‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ک پيشمه‌رگه‌ به‌ره‌و دۆلی بالیسان و رۆژه‌لاتی کۆی و دواجاریش گه‌یشتنی شالاوه‌ سه‌ربازییه‌کانی «نه‌نفال» و گرگرتنی کیتوه‌کان به‌ بو‌ردومانکردنی تانک، تۆپ و فرۆکه‌کانی رۆژیی نه‌نفالکار، نه‌هه‌ر نه‌وه‌ کتیب و گۆفاره‌ له‌ به‌ین چوون، به‌لکو هه‌رچی کتیب و ده‌ستنووسه‌ دوور له‌ باره‌گا

گوئی له و دلنه وایی؛ تیپرامانه؛ شیوازاندنی شیعیریه تهی مه سعوود محمه د رادیرین، که ده کری لا واندنه و ده کیش بی له م بیده نگی کردنه ی خودی ئه ویش: «چ بلتیم و چ سوود هه یه له گوتن: وا ئایه تی مه رگ ئایه تی ژینتی کوژانه وه، چراکشت دوایین ترووسکه ی خوئی تفانده وه و دوو پیتلوی به سهر بیناییدا هینایه وه و بیلبله ی چاوتی تیره کرد که پراوپر بوو له جوانی خاک و گه شاوه بی ئاسمان، وا له بهر گویتشت نرکه ی نه مان دیت که ئیراده ی مان تیتی ئالاوه له سهر سینیه ی نیشتمان. چ به بیان که م له و هوشبه دهره ی به دلتدا هات که فامی خاوه نه که ی لیبی حالی نییه و ماللوی پی له دنیا ده کات و ئومیدتیک ی پی ده سپیری بازووی پروات به خوویه وه ناگریت و قاچی هار دراوت ناتگه یه نیتتی... چ پتی به بیان شک نابهم مه گهر ورته ی دلئی به تووه کوست که وتووم له گیانی به بهر من گه راوت بچریتتی و نزام بوئ بهر زکاته وه...» (۱)

به لئی، له م سهرده مه نه هاهمه ته دا؛ له م رۆژگار ه زمانکوژه دا، ده کری ئه م جوانناسی شیوازاندنه له ئاخاوتنه وه ک ئاوردانه وه یه ک؛ خه مریه وینیه ک بیخوینینه وه.

ئیتتر دوای خویندنه وه ی ئه و کتیبانه مه یلی ناسکردنی به های زمانی کوردی و تیگه یشتن له سه رچاوه ی له مپه ره کانی زمان و گومان له هزری کوردی له لامدا زیاتر فراژان. هاوکاتیش به دهم خویندنی میژووی هزر و فه لسه فه وه له زانستگایه کی ستۆکهۆلمدا، له میانه ی گه ران به دوای کتیبه فه لسه فه یه کاندان ئاشنای هزر فانیکی سیاسی سه رنجکیشی سویدی، هانس لارشون (Hans Larsson) بووم. (****) له گه ل شاره زا بوون له پاشخان، بوونی وه ک یه کتیک له ده مپراستیکی نمونه بی له ئه کادیمیای سویدا، به ره مه مه فره ره نگ و به های کایه ی کتیب و هه وله فره بواره کانی ئه و هزر فانه سویدییه له سه ر زمان و رۆشنییری سویدا، وینای پاشخان، که سایه تی، بوونی وه ک ده مپراستیک له کوپی زانیاری کورد، به های کتیب و هه وله هه مه چه شنه کانی مه سعوود محمه دیان له خه یاللمدا زانده وه. له سه ره تایه کانی سه ده ی بیسته مدا که ته وژمی هزر و ئایدیۆلۆژییه کان له چله پۆه دا بوو و ولاته بچووکه کانی وه ک سویدیش به دهم گه وره بوونی ده سه لاتی نه ته وه گه وره کانی رۆژئاوا وه

له خه می بنیادنان و پیناسه کردنیکی جیاوازی نیشتمان هه کایاندا بوون. هانس لارشون له گه ل ده سته یه ک له و رووناکبیره ئه کادیمیای سویدا، به راقه کردن و ناساندنی فه لسه فه ی گریکییه وه بگه ره هه تا ده گاته زۆرینه ی فه یله سووف و بزاقه کولتووری و ئه و ئایدیۆلۆژییه هه مه جوژانه ناسیۆنالیزم که له سه ده ی هه ژده و نۆزده دا له ئارادا بوون، رۆلئیکی وه رچه رخینه رانه یان بیی له فۆرمۆله کردنی بنیادی کولتووری و پیناسه ی نه ته وایه تی ولاته که یان. هاوکاتیکیش له و کاته ی زۆرینه ی ده سه لاتداره کانی رۆژئاوا، له ئاکامی ته قینه وه ی مملانییه کانی نیوان ئایدیۆلۆژییه کان له کوره ی ناگری شه ری یه که می جیهانیدا ده سووتان، که چی رووناکبیر و سیاسته وانه کانی سویدا لاته ریک له و شه ره سه رگه رمی بنیادتنان و به مۆدیرنکردنی ولاته که یان بوون. به م جوژه هانس لارشون له رۆژگار پیک ژیا که له ویدا ئه رکی رووناکبیر له پاراستنی به های ناسنامه و کولتووه که ییدا هه لۆیستی هه بی. یه کتیک له و ئه رکه گرینگانه ی رووناکبیر گفتوگۆکردن بوو له ره هه ندی ئایدیۆلۆژییه کان. له ناوه ندی رۆشنییری سویدا، هانس لارشون به نووسینی زیاتر له ۴۰ کتیبی تیوری، کولتووری، ئه ده بی و چالاکییه رۆشنییرییه کانییه وه خوئی ده کاته به له گوین (مه رجه ع) تیکی نمونه بی.

نزیکه قه ده ری نیوان قه ده ری هانس لارشون و مه سعوود محمه د ئه وه یه، که هانس لارشون هه م بهر له مه رگی و هه مییش دوای مه رگی، بۆ زۆرینه ی رووناکبیر، ئاکادیمی، خوینه رانی سویدی وینای هزر فانیکی ئیدیالی؛ سه رچاوه یه کی هاندر؛ هیتمای مرۆقیتیکی زربنگ؛ واتایه ک له مرۆقدۆستی بوو، که چی قه ده ری مه سعوود محمه د هه م بهر له مه رگی و هه مییش دوای مه رگی، به هۆی زمانه دانسقه و هزرینه ناباو و که سایه تییه سه نگینه که یه وه له ناوه ندی رۆشنییری پاشکوئی داگیرکه ر و بی یاده وه ری کوردیدا گۆشه گیر بوو، له بۆیه ئه و لاته ریک له گه ردوونی زمانه که ییدا ژیا.

لئ شایه نی باسه، ئه و کات له ناوه ندی رۆشنییری سویدا مملانییه کی قوول له نیوان به ره ی چه پ و راستدا هه بوو. له بۆیه هانس لارشونیش وه ک هومانسیستی کوئپاریز هه مییشه له گه ل رووناکبیره چه پرۆکاندا له کیشمه کیشدا بوو. به م جوژه وه ک چون

نووسەر و سیاسییەکانی کوردستان مەسعوود محەمەدیان بە کۆنەپەرست و دواکەوتوو دەزانی، بە هەمان شیوەش چەپرۆکانی سوێد هانس لارشیویان بە لایەنگیری نازیزم و دژە کۆمۆنیزم دەزانی. (***)

و هەلێ لێرەدا بە باشی دەزانین لەمەر ئەو «بەندویاوی» «پەنجەییەکی زێرەکی» یە یەکە دەدرێتە پال مەسعوود محەمەد، گوێ لە وەرانی خۆی بگرین: «ئەوانە و هەها بە کەودەنی (پەنجە زێرەکی) دەبزرکێن نازان لە تەپلی بنی چ چالێکی قوولێ تاریکدا دەژین و لێشی دەرنایەن. بێگومان ئەو یە بە پەنجە دادەنێن گەلیک خاوینتەرە لەو یە پێی دەلێن شۆرشگێر، چونکە بە لایانەوه کوشتن و سووتاندن و پماندن شەقلێ شۆرشە. /.../ سوسیالیزم و دیموکراسی باوهری لووتبەرزن و بەنازوفیزن لەگەڵ پڕۆلەیی کوردی عەبایلێ و هەلاتووی بۆ هەندەران دانووی ناکولێ. (تەقدیمیە) یە بە فیکەیی سەپلەوه زەنە ناکات. /.../ دەبێ خۆت لەگەڵ خۆتدا خەریکی لێکدانەوه و بەراوردکردن و پێکگرتن، هەلگێر و وەرگێرێ سەرلەبەری مێژوو و کۆمەڵایەتی بیت...» (۲)

بە دیوێکی دیکەوه، دەکرێ هۆکردی نەخوێندنەوه، یان بێدەنگی کردن لە بەهای دەقەکانی مەسعوود محەمەددا، پێوەندی بە زمانە سەنگین و جوانناسی شیوازاندی هزرینەکە یەوهەبێ. شیوازی زمانی مەسعوود محەمەد، زمانی سۆز و حەماسەتی نییە، کە ئەو زمانەش زمانی زۆربەنی نووسەری کوردی پۆشیوه، بەلکو زمانیکی ژیریژانە و هزرپۆشە. تاییەتەندی ئەو زمانەش، بەشیکی دەگەرێتەوه بۆ کەژ و هەوای شۆتنگەکەیی؛ پاشخانێ کولتوروییە ئەرستۆکراتەکەیی. مەسعوود محەمەد لە مالتیک پەرورەدە بوو کە خاوەن پایەکی کۆمەڵایەتی، سیاسی و چینیایەتی بوو؛ پۆلەیی پیاویکی جوامیری وەک «مەلای گەورە» بوو. مەسعوود محەمەد لەکتیبەکەیی «گەشتی ژیانم» دا بەگێرانەوهی ژییانی زارۆکایەتی و لاویەتی خۆیەوه، وێنای ئەو مال و باوکه زانیاریەروهری خۆیان بۆ نمایش دەکا. بەم جۆرە زمانی هزرینی مەسعوود محەمەد وەک ئاویتەیهک لە پایەیی پاشخانێ خانەواده خاوەن پۆشنییرییهکەیی، بارگای کراره بە چێژ و سەنگیکی ئەرستۆکراتییانە. لەبۆیه هەرچەندە لەم دیو نووسینەکانیدا چەشنە سەلیقه

و هەناسەیهکی تەوسئامیز و مەتەلئامیزی کوردییانە هەیه، لێ خۆتێندنەوهی ئەو زمانە خاوەن چێژە ئەرستۆکراتیی؛ فراژوو هزرپۆش؛ ئاکاره جوامیری ئەو بۆ زۆربەنی نووسەر و خۆتێنەری کورد نامۆیه، چونکە خۆتێندنەوهی زمانی مەسعوود محەمەد، پتویستی بە خۆتێنەریکی خاوەن چێژ؛ یادهوهیرییهکی کارا؛ ئاگاییهکی خەملیوهیه. ئا لێرەوهیه خۆ بە شیوازکردنەکەیی مەسعوود محەمەد. مخابن ئەو تەرزه خۆتێنەرەش، بەتاییه تیش ئەمرۆ لە زمانی کوردیدا لە کشتایه تیدایه. کەواته ئاستەنگی مەسعوود محەمەد ئەوهیه، کە لە ناوهندیکی پۆشنییری؛ زمانیکی بێرنەکەرەوه، یان لەناوهندی پۆشنییرییهکی سۆزئامیز و پاشکۆدا، بیری کردووه و هەلوتیستە جوامیریکانیشی وەک چیاپهک شکۆمەند بوون. مەسعوود محەمەد بەتییەه لچوونەوهکانی بەناو مێژووی ئەدەبی، سیاسی، کۆمەڵایەتی و هزرپۆشەکانەوه، خۆی کرد بە پەیکەرێک لە شیوازاندنی زمانیکی خودگهرا.

لەو روانگەیهوه بۆ ئەوهی ئیمه لە پێشینهی ئەو قەدەرەیی کە کورد هەر لە دوا «ئیمپراتۆری مادە» وه دەرگیری بووه فام بکەین، کە هەتا ئیستاش کورد پێوه دەنالێنیت، دەبا بە چاویکی ئاوهلاوه ئەو تیهزربەنی مەسعوود محەمەد بخۆتێنەوه کە مایه لێ وردبوونەوهیه: «سەیریکی مێژووی عەرەب بکەیت دەبینی لە ئاکامی فتوحاتی ئیسلاام، هەر نەتەوهیهکی زمانەکەیی لەخیزانی سامی بووبیت لە ئاکامدا بوو بەعەرەب، کەچی فارس و کورد و ئەفغان و تورک و بەلوچ و نازانم کێ و کێ نەیان توانی زمانەکیان بهیننە سەرقالبی عەرەبی و بلێن: (یضلل الله). فەقییهک لە مزگهوتی کۆیی چەندی کردی نەیتوانی فیر بێ بلێ: (مثلا مثالیکت بۆ بهیتیمهوه لە امثلەیی مختلفه...)» (۳)

هەلبەت ئەو تیهزربەنی مەسعوود محەمەد لە قەدەری ئەو بێ دەولەتی و نەهامەتیانەیی کورد شەریتهیهکە کە لێرەدا ئیمه بوارمان نییە هەمووی یادداشت بکەین. وه لێ ئەمرۆ لە هەموو کاتیک زیاتر پتویستتەرە کە خۆتێنەر و نووسەری زەین پەرتهوازی کورد ئاوپێک لەوتەرزه بابەتانەیی، ئەو مەرۆقه پەرۆشخۆری کورد بداتەوه. کە ئەمرۆ قەدەری کورد دەرگیریانە.

مه‌سعوود محمەد، وێرای ئەوێ خاوەن ئەزمونیکی سیاسی سەرنجراکێش بوو، هاوکاتیش لە بەرھەمە ھەمەرەنگەکانیدا خۆتندنەوێ دانسقه بۆ کشتایەتی (تەنگژە) گەلیکی وەک: کێشەیی سیاسەت، گەندەلی، خەمەکانی زمانی کوردی، دۆزی نەتەواپەتی و... تاد ئەنجام دا و پێشبینی ژیربێژانەشی بۆ ئاکامی زۆریک لە و پرسیارانە کرد کە ئەمڕۆ بوونی کوردیان داھێزانندوو. لێرەدا بۆرمان نییە ئاماژە بە تەواوی خۆتندنەوێکانی مه‌سعوود محمەد بۆ ئەو کشتیانە بکەین. لێ بۆ نمونە، ئیمە نیگای خۆتندر بۆ کتیبی «ژیان و جیھانبینی» رادەکێشین، کە لەویدا مه‌سعوود محمەد پرسیگەلیکی ھەنووکەیی و گرینگی وەک رەھەندی ئایین و بەتایبەتیش ئیسلام راقە دەکا، کە بەپرای ئیمە، ھێژاترین لێکدانەوێیە لە زمانی کوردیدا.

دیسانەوێ گومانکردن لە فەرامۆشکردنی ئەو مەرۆقە لە پانتایی رۆشنییری کوردیدا، لە خەیاڵدانی پەرتەوازی مندازاوە. لێ ھەر جارێ کە دەستم بە نووسین لەسەر ئەو مەرۆقە، یان دەستپێکردنی گفتوگۆیەک لەگەڵ بەرھەمەکانی ئەو مەرۆقەدا دەکرد، کەچی بە دەم ئەو ئاخاوتنەوێ لەناو خورپ و شەپۆلی جۆگەلە و لک و پۆیەکانی زمان و ھزربە زەمەند ئاساکەیی ئەو مەرۆقەدا ھەلەتە دەبووم. - رەنگە لەم سەفەرەشدا گیرۆدەیی ئەو ھەلەتە بوونە بۆم - دەکرێ بەشێک لە ھۆکردی ئەمەش نەبوونی نووسینگەلیکی بەھادار بێ لەسەر بەرھەمەکانی ئەو مەرۆقە لە زمانی کوردیدا، چونکە بوونی ئەو نووسینگە لە بەشێک لە پەژارەکانی ئەو بۆ زمان و بەھای ھزرب، گەلێ ئەرک لە کۆڵ بکەنەو. لە بۆیە مەرۆق بەتاکە و تاریک لەسەر رەھەندی مه‌سعوود محمەد لە زمانی کوردیدا، ناتوانی بوونی ئەو وەک خۆی لەناو ئەو بۆشاییە پانوپۆرەدا ئامادە بکاتەو؛ بەرھەم بەینیتەو. کەواتە خۆتندنەوێکی ورد بۆ دیاردەیی مه‌سعوود محمەد، وەک خۆتندنەوێ دەقگەلیکی ھەنووکەیی نییە، بەلکو خۆتندنەوێکی ناوکۆیی (کۆنتیکست)ییە.

ھاوکاتیش ئەنجامدانی ئەو ئەرکە بە تەنیا، پێویستی بە تەرخانکردنی کاتیکێ رەخساو و بێندرتێ ھەییە، لێ مخابن ئیمە ئیستا بەھۆی ئەرک و چەپەرەکانی ژیان توانای دەستەبەرکردنی ئەو کاتەمان نییە تاکو بتوانین

فرەتر رەھەندەکانی دیکەیی بخۆتینەو. وێرای ئەمەش لە داھاتوودا ھەول دەدەین، بە گوتەرێ توانای خۆمان، ئەوکات و بوار بڕەخستین تاکو لە کولانەیی جیاوازیو رەھەندگەلی دیکەیی گەردوونی بەرھەمەکانی ئەو مەرۆقە بەسەر بکەینەو.

لەوێش بتراتیین، ئەو مەرۆقە کوردە، نەک ھەر لە زمانی کوردیدا زایەلەبەکە؛ لەرینەوێبەکە لەھزراندن، بەلکو لە زمانی عارەبیشدا خودان شتوازیکی دەگمەنە. بەم جۆرە ئەو مەرۆقە، تاکە کوردیکە جیھانی دەھزری. بەمەش توانی بەخۆی و زمانەکەییو بەرھەمە جیھان پروات. کەواتە خۆتندنەوێ بەرھەمە عارەبییە دانسقهکانی، کات و خۆتندنەوێکی بەجیای گەرەکە.

لە بۆیە ھەقە کتیبەکەیی نووسەری عیراکی (حمید المطبعی) بەناوی «مه‌سعوود محمەد» کە لە بارەیی ژیان و فەلسەفەیی مه‌سعوود محمەدی نووسیو، - مخابن بەندە نە ئەو کتیبەیی خۆتندۆتەو و نە شتیکیش لە بارەیی ئەو نووسەرە دەزانێ، - بەیادی خۆتندر بەینیتەو کە ھەلۆ بەرزنجەیی لە میانەیی گفتوگۆیەکدا لەگەڵ مه‌سعوود محمەددا ئاماژەیی پێدەکا. لەوێرامی پرسیارەکەیی ھەلۆ بەرزنجەیییدا لەو کتیبەدا، مه‌سعوود محمەد ئاماژە بەو دەکا کە (المطبعی) لەلایە ۱۲۸دا نووسینەکانی ئەو بە «لھجە مفکر» پێناسە کردوو. ھەلەتە ئیمە دەزانین ئەمڕۆ لە کوردستاندا نووسەرە خاوەن دەزگا چاپەمەنی و دەزگایەکان سامانیکێ فرەیان بۆ وەرگێرانی کتیبەکانی خۆیان و ھاوڕتیەکانیان بۆ عارەبی زمانەکانی دیکە تەرخان کردوو، ھاوکاتیش سالانە گەلیک نووسەری عارەب بۆ «فیستیخال»ەکان داوت دەکەن، تاکو ئەو نووسەرەن بە «مەزن» و «داھینەر» ناودێریان بکەن. لێرەدا پرسیار ئەوێ: لەوکاتەیی کە ئەو نووسەرە عارەبە کتیبیکێ لەسەر سەنگینی زمان و ھزرەکانی مه‌سعوود محمەد نووسیو، کە ئەوکات ئەدەبی کوردی لە ناوەندی رۆشنییری عارەبیدا قسەییەکی لەسەر نەدەکا، بۆ ئیستا نووسەرێک قسەییەکی لەسەر ئەو کتیبە ناکا، یان نەبکات بەکوردی؟ گەلۆ ئەوێ بەشێک نییە لەو گەندەلیییە کە لە دەزگا رۆشنییریەکانی ئەمڕۆ کوردستاندا برەو پێدەدرت؟ بەھەمەحال، بەپرای من، لەم رۆزگارەیی ئیستا کە دەم ھەراشی لەلاسیاکیکردنەوێ ھزر و چەمکە باوەکانی

رۆژئاوا له ئارادایه و زمانی رۆژنامه وانیش ئاگایی نووسهر و خوینهری زمانی کوردی کۆڵ کردوو، بۆ ئەوی بتوانین به های هزربنی مه سعوود محمه د، که ئیمه لێره دا به دیاره دی جوانناسییه که له شیوازانندی هزر، دیاره بیه که له فه لسه فاندنی په رۆشی کورد ناو دپیری ده که یین، به رهه م به ئینینه وه؛ په هه نده نه گوتراو؛ جیهانه نادیار بیه کان له گهردوونی هزربنی ئەو دا به دیاربخه یین و بدۆزینه وه. راستییه که ی ده بو و ئەو ته رزه خویندنه وه ی که مه سعوود محمه د بۆ نالی و حاجی قادری کۆبی به رهه م هینا، ببیته سه رچاوه و هانده ریک بۆ ره خه سازی و ره خه گرانی ئە ده بی کوردی، لی له خۆمان راده بپین که تا ئیستاش ره خه ی کوردی نه یه تاونیوه شیوازیک له وینه ی ئەو به رهه م به ئیتیت. له بۆیه بۆ ئەوه ی ئەمڕۆ ره خه ی کوردی له ده ست ئەو نووسیینه مجیز نامیز و هاو پیا زیانه ی که به ناوی ره خه دهنووسرین رزگار بی، پتوبیسته به ئاو ده زیک له ره خه به ره و فره وانندی ئەو ئەزمونه ره خه بییه ده گمه نه ی مه سعوود محمه د و هاو وینه کانی بگه رپیننه وه. راپه رانندی ئەم پرۆژه به ش پرۆژه یه کی به کۆمه لی؛ ته وه رگه لیک کی جوودا؛ روانگه گه لیک کی فره ره هه ند و بیلایه نی گه ره که. لی به ده م ئەو پالنه وانده نی چه ند نووسه ریکه وه که ئەمڕۆ له روانگه ی شارچییه تی، هاو رپچییه تی، حیزبچییه تییه وه له پانتای، یان بازاری نووسه رانی کوردیدا له هه رپیندان، هاوکاتیش له و ده مه ی که زمانیک کی رووتله بۆته زمانی نووسه ر و خوینه ران، ره نگه نه نجامدانی ئەو ئەرکه له لایه ن ناوه نده رۆشنیرییه کانی کوردییه وه، جو ره خه یالپلاوییه ک، یان ده رپرینیک کی سا فیلکه یی بی.

و پرا ی ئەوه ش، نا کړی ئەو دوو هه قیه یقینه پانو پۆر و زانیار به خشه ی هه لۆ به رزنجه یی له گه ل مه سعوود محمه د دا له یاد بکه یین که له دوو کتیبدا، «ژیان و جیهان بینی» و «په رژی نی بیه دهنگی» دا بلاوی کردوو نه ته وه، که تژییه له بیرو که ی نه گوترا و بویره نه مه ر ئایینی ئیسلام، ژن، کیشه ی بیی نه ته وایه تی کورد، هاوکاتیش نا کړی خه مخو ری ئاسۆس که مال له چاپدانه وه ی به شیک له کتیبه کانی مه سعوود محمه د و چاپکردنی نامه کانی مه سعوود محمه د له لایه ن گو ژقاری «رامان» و کردنه وه ی ساینیک بۆ زۆربنه ی به رهه مه کانی ئەو له لایه ن نووسه رگه لیک می ترخاسی رۆژه لاتی

کوردستان وه ک وریا ماملیسی له زه یین نه گرین، که گشت ئەمانه و ئەو هه ولانه ی دیکه ش که به نده لیان بیتا گایه، واتای به هه ند وه رگرتنی ده که کانی ئەو مرۆقه ن.

به هه مه حال، ئەم وتاره خویندنه وه ی مه سعوود محمه د، وه ک دیاره بیه که له هزر، زماناس، سیاسه توان، میژووناس، ئە ده بناس... نییه، به لکو هه ولتیکه بۆ ویتا کردنی کرده ی ئاخواتنی مه سعوود محمه د وه ک جوانناسییه ک له شیوازانندی هزر.

به لام لێره دا بۆ به یاد هینانه وه ی واتای فره امۆش کراوی مه سعوود محمه د له زمانی ئەمڕۆ کوردیدا، هه ز ده که یین تیریتییک له روانگه کانی ئەو مرۆقه له مه ر ئەو گرفتانه ی که ئەمڕۆ به رۆکی کۆمه لگای کوردیان گرتوه، بچینه وه. بۆ نموونه با ئەو تیرامانه ی له مه ر گرفتاری گه نده لی بخرینه وه که بۆته دیوه زمه ی کۆمه لگای کوردی: «... هه روا خرا په له قه تله وه یه نه ک له تهنه گ، ئازتیری هه لسه وه یه نه ک له گه رۆک. حال یاری گه نده لیش له کۆمه لدا به چکه ی خه لته که یه هه رچه نده هۆبه که شێ سته مکاره که بیت که ئەویش مرۆیه که مرۆی وه ک خۆی به کارده هینتی بۆ لیخو رپینی ئەو خه لکه ی سه ریان بۆدانه واندوه /.../ ره قایی به ریش، دوور له به رد، ناتوانی کاربگه ر بیت. پتوبیسته مرۆ هه بیت و به رد هه بیت کاربگه ر بیت به چاک، یان خراب...» (٤) ئەو خویندنه وه یه له هۆ کردی گه نده لی و کیشه کانی، رامان ورووژینه نه ک وه ک زۆر له و نووسیینه هه رزه گو یه سه رگیتیکه ر و خو تریلانیه ی که ئەمڕۆ له سه ر دیاره ی ئەو گه نده لییه ی که به ناو ناخی حکومت و کۆمه لگای کوردستاندا ره گی دا کوتا وه، دهنووسرین.

یان با به راوردتیک له نینوان ئەو تیه زربنه ی مه سعوود محمه د له سه ر گرفتاری ژن و ئەو قسه گه له په فکرا وانه ی ئەو هه موو پیا وه دیوه جامه پۆش و قسه سوا وه کانی ئەو ژنه به زار نازاد و به ئاو هز وابه ستانه بکه یین، که ئەمڕۆ به هۆی به قوربان ییوونی ژنان له قه سابخانه ی شه ره فی پیا ودا رووبه ری بلا وکرا وه کانی کوردیان پر کردۆته وه، که راستییه که ی زۆربنه یان بازرگانی کردن، یان بۆ ئەوه ی ده ست به هه مه گیریه وه بگرن، ئەو ته رزه نووسیانه خویندنه وه یه کی زانستی نین بۆ کیشه ی ژن.

«... ئا فره ت له زۆر ولاتا ندا دووری ئەو مو عاده لانه ده ژیا که فه یله سووف پریاره میژووییه کانی له سه ر

هەڵدەنێت تا ئیستاش لە زۆر وڵاتدا حالتی ئافەرت هەروەها یە ئینجا چۆناوچۆنی سەرجهمی کاران راست هاتوو لەو دەرڤەتە تەسکەدا کە هێز و پیتۆلی «پیاو» تێیدا دەگەنەو یە کتر؟ وەرانی یە کەم و بەر لە هەمووان ئەو یە کە ئەو سەرجهمە هەرگیز راست نەهاتوو بە پیتی ئەو کە فەلسەفە چاوەروانە پیاو هەمیشە داللدە بەرژەو نەدی گرتبیتە بەر، نە هەموو کەس بە داللدە کەووە چوو و نە هەموو پتۆو چوونیکیش بەرژەو نەند ئامیز بوو، لە رابردووشدا کە کار بە جۆرتیک لە جۆران راست هاتوو لەو وەو بوو باری ژیان لەخۆو، رۆژ بەرۆژ، گلۆر بۆتەو بە ئەو ئاوپر بەداتەو لە خەفەتی فەیلووسوفان کە ناچارن ژیان و گوزەران هەلننن لەسەر بەرژەو نەندبینی و هۆشمەندایەتی هەر هەتا بتوانن هۆکار یەکی هۆشگرانی لێ داپێژن بۆ ئەو ئی ماجەرانی مایێژووی تیبهاوێژن. (۵). لێرەدا ئیمە درێژە بەو باسە نادەین، لێ بەراوردکردنی ئەو تیریتزگە لە روانینە لەگەڵ زۆرینە ئەو قسە رۆژنامەییانە کە رۆژانە لەسەر زار و لاپەڕی بلاوکرارهکان دووبارە دەکرێنەو، بۆ ئەو خۆتەرانه بە جێ دەهێلم کە دلسۆزانە لە خەمی کیشە ی ژنان.

کەواتە هۆکردهکانی فەرماۆشکردنی بەهای جیهانبینی مەسعوود محەمەد هەر تەنیا پتۆو نەدی بەو دۆخە دابەشکراوی رۆشنییری کورد نییە لەنێوان ئایدیۆلۆژی دەقەری؛ قەریحە و مجیزی حیزی؛ هاوڕیچییەتی، بە لکو هۆکردی سەرەکی پتۆو نەدی بە بویری هزرین؛ جوانناسی شیوازانندی زمانی ئەو مەرۆقەو هەیه. رەسەنی مەسعوود محەمەد لەو دایە، کە ئاراستە ی هزرینی ئەو بە پێچەوانە ی ئەو مارکسیزمە ستالینستییه مێگەلییه باو و کوردایەتییه ساقیلکەییە بوو، کە بە دەرویشایەتییه وشکە پۆیه کانیانەو زمانی کوردیان سیخناخ کردبوو و دەکەن. لەناو ئەو رەوشە رۆشنییرییه داخراویدا، یان بە واتای مەسعوود محەمەد، ئەو دۆخە رۆشنییرییه دەرویشایەتییه دا، ئەو بە تێگەشتنیک لە بەهای مارکسیزم، مەودایە ک لە بەرانبەر ئەو مارکسیگە راییه وشکە پۆیه دا وەر دەگرێ و هەول دەدا بە ئاوەزیکی رەخنەییەو مەسعوود محەمەد، هەر لە شەست و راستییە کە ی مەسعوود محەمەد، هەر لە شەست و هەفتاکاندا، هاو دەمی هزرخانگە لیتیکی مارکسیستی

رۆژئاوایی، مینا ئالتوسییر، ئەدۆرتۆ، دۆرکهایم؛ هزرخانانی سەریه «قوتابخانە ی فرانکفۆرت» دا، جاری بۆ گۆرانیکی بنەرەتی لە تیۆری مارکسیزم و میراتگەرەکانی ئەو تیۆرییه راگەیاندا. ئەوکات لەناو نەدی رۆشنییری کوردیدا، ئەگەر نووسەرێک رەخنە ی لەو مارکسیزمە بە ئاینکراره بگرتبا، نەک هەر خۆتتال دەکرا، بە لکو بە نووسەرێکی «رەجعی»؛ دواکەوتوو لە قەلەم دەدرا. جێگە ی سەرئەجە دوا ی زیاتر لە چارەگە سەدەیه ک؛ دوا ی پمانی بلۆکی کۆمۆنیزم، ئینجا خودی ئەو نووسەر و سیاسییانە ی کورد، بێ ئەو ی سلاوتیک، ئامازەیه ک بۆ پێشبینییەکانی مەسعوود محەمەدیش بکەن، نەک هەر فێر نەبوون بە ئاوازیکی رەخنەییەو لە ئایدیۆلۆژی بروانن، بە لکو بە شیکیشیان بە هەمان شیوی هەمەگیرییەو بوون بە نەیارێکی سەر سەختی مارکسیزم و چە پۆیی.

وێرانی ئەمەش، ئەو مەرۆقە هەر زوو دوا ی راپەرین، بە تێگەشتنیک قوول لە پتکەهاتە ی کۆمەلگای کوردی و روانگە ی نوینەرە سیاسی تەوانە کانییهو، پتیشینی ئەو رەوشە سیاسی و جفاکییه تەقلەهەقە ی کردبوو کە ئیستا لە ئارادایە. خۆتەر دەتوانێ بگەریتەو بۆ هەقە یقین و وتارەکانی ئەو لە نەو دەکاندا، کە لەویدا وردبینانە و هاوکاتیش دلسۆزانە لە ئاکامە بە دەکانی ئەو حیزبگە رایی و رەوشە رۆشنییرییه کە ئاراستە ی کورد دەکەن، دەپە یقی.

بە هەمە حال، بێ لە گەمە مەسعوود محەمەد بە دەر لە پەسندان، وێنای ئەو رووناکیبیرە ئییدالی و ماندوونە ناسە ی کورده کە لە مریۆ ژیا نی کوردا ئامادە یی نییه. هەرچە نە ئیمە، وەک دلناواییه ک بۆ یادکردنەو ی ئەو، لە کتیبە «هەتکراو» کە ماندا «گولنارەکانی شوینپی لە باخچەکانی تاراوگەدا» و وتارگە لیکدا جەختمان لە بەهای ئامادە بوونی ئەو مەرۆقە لە زمانی کوردیدا کردۆتەو، لێ ئامادە بوونی وێنای مەسعوود محەمەد، وێرانی بە شیک ی زۆر لە نووسەرە ئاوزه و هاوخەمەکانی وی، کە بە راستی، وەک شیوازیک لە ژیان، لە زمانی کوردیدا ژیان، دەکرێ بکرتە پتۆو نەدی؛ وێنایه ک؛ ئەزمونیکی کارا بۆ بەهای هزرین و ئوونە ی رۆشنییری کە ئیستا زمانی کوردی لە هەموو کاتیک زیتەر حەوجە یەتی. مەسعوود محەمەد جوانناسی شیوازانده

هزرییه که له وهدا بهرجهسته ده بیته وه، که نه وه به ناکامگیریه کانی له هه لکۆلینی زمان؛ له راندنه وهی نه گوتراوه گوتراوه کانی زمان، ژیانیکی نوێ بهو زمانه ی ده به خشی. به تیهه له چوونه وهک له دهقه نه زمونکراره کان؛ به رافه کردنی له شیعه کانی نالی و حاجی قادری کۆبی؛ به سه فه ریک به ره و ویتستگه و دوو پانه کانی میژووی رابردوو، خۆی دهکا به مینا په یکه ریکی کولتووری، میژوویی هه نوو که یی، هاوکاتیش له کن نه، مرۆف ناکامیک نییه له گۆرانه کانی دۆخی ژیرخان و سروشت، به لکو خودی مرۆف ژیرخان و سه رخانه. بهم جوژه مرۆف سه رشاری کاته: رابردوو و ئیستا و داهاتوو.

که واته نه وه سوژهی من بو مه سهوود محمه مد هی ههستیکی وابهسته یی، هاوشاری نییه که نه مرۆ له نیوهندی نووسینی کوردیدا به هه رمینه و هه میسه ش مجیز و ته بیاتمان تیک ده دن، به لکو سه رچاوه ی نه وه سوژه له کرده ی خۆ کردنی نه وه به جوانناسی شیوازاندنی هزر هه لگرتوو. له وهش زیاتر، نه وه رۆژگار سه سیاسی و رۆشنبیرییه ی که مه سهوود محمه مد تیدا ژیا نی نووسینی به هه رمین بوو، مایه ی سه رنجدانه. له بو به نهک هه ر زمان، شیواز و هزرییه که ی نه زمونیکه له نه وازی، به لکو به قه رساندن له گه ل هه موو نووسه ریکی کورد و بگره جیهانیش، خودی ژیا نه که شی نه زمونیکه ده گمه نه. لیره وه، نه گه ر خۆینه ر و نووسه ری نه مرۆ، که زۆرینه یان، به هو ی نه وه دۆخه مرینه روه ی رۆشنبیری کوردییه وه، نه ناوی مه سهوود محمه دیان بیستوو و نه کتیبه کانی شیوان خۆپندۆته وه. نه مه ش چونکه نه مرۆ ده مره ستانی رۆشنبیری کوردی خۆیان له لاساییکردنه وه پاشکۆبی نووسه ره بیانییه کان خنکاندوو. هه چه ندیش سالانه ده یان کتیبی خۆپه یله ی نووسه رانی خۆمالی و بیانی چهندان جار چاپ ده کرتنه وه، که چی کتیبه کانی مه سهوود محمه مد، له کتیب فرۆشییه کانی کوردستاندا ده ست ناکه ون! له وهش بترازیین که ده مره ستانه کانی نه وه «فیستیقال» و «ده زگایه خه لات» به خشانه دوا ی دابه شکردنی نه وه هه موو «خه لات» و «رێژلینان» هه به هه موو نووسه ر و شاعیره «مه زن و داهینه ر» انه، که چی جاریک نه وه یان به زه یین دانهات واز له مجیز و قه ریحی حیزبازی و گرووپبازی خۆیان به یتن و کۆریک،

یان فیستیقالیک بو نه زموننه به نرخه که ی مه سهوود محمه مد و هاو نمونه کانی ته رخان بکه ن. لیره دا په رۆشخۆریمان بو ته رخان کردنی فیستیقالیک، یان ئاوردانه وه یهک له نووسه ره ماندوونه ناسانه، واتای دوو باره کردنه وه ی نه وه ته رزه په سندان و نمایشکارییه سارد و سه رانه نییه که بو ته پیشه ی فیستیقال و کۆره کانی کوردستان، به لکو ره خساندنی بواریکه بو رافه کردن؛ ره خه گرتن؛ گه فستوگۆیه کی پلۆمیکه له هه مبه ر نه وه نووسه رانه دا. به ش به حالی خۆم من که یفم به هتیماکردن؛ «مه زانندن»؛ «پاله واندن» ی هه یج مرۆف؛ روونا کبیریک؛ بوونه وه ریکی سیاسی؛ کۆمه لایه تی؛ ئایینی نایی، به لکو په رۆشی من بزواندنی بو شاییه فه رامۆشکراوه کانی یاده وه ری زمانی کوردی و به ده نگه پیتانیانه؛ رافه کردنیانه به ئاوه زیکی ره خه نیی.

لێ له مرۆی کوردستاندا، له کاتیکدا نه مرۆ بلاو کراوه کوردییه کان رۆژانه سه رقالن به ته رخان کردنی ته وه ری تایبه ت بو قسه گه لیکه رووکه ش و رۆژنامه یی له سه ر چهندان نووسه ری بیگانه، که زۆریک له نووسه رانه نهک هه یج کتیبیکیشیان به کوردی کراوه، به لکو سوودیکه نه و توشیان بو پینداویستییه کانی نه مرۆی کورد نییه. نه وه دیارده یه ش له رۆشنبیری ئیتمه دا بیجگه له قوولکردنه وه ی نه خۆشی پاشکۆبی و لاساییکردنه وه بترازی هه یجی تر نییه. نه ری نه وه دۆخه رۆشنبیرییه واتای یاده وه ریه کی تالانکراو نییه؟! به هه مه حال، دیسان ده بی بلیم، که هه رچه نده درێژبوونه وه ی ئاخاوتنه که مان نیگه ران هینه ره، لێ نه مه ش زاده ی ته میانی منه بو ره وانده وه ی نه وه ته می فه رامۆشکردن و بیده نگیه به ده وری رۆحی مه سهوود محمه دی تۆقه له دا.

له راندنه وه ی زمان؛ ویتابهک

له جوانناسی شیوازاندنی هزر

کاتیک گه ردوونی کتیبه کانی مه سهوود محمه مد ده خۆپینه وه، له گه ل رۆچوون له ئاوازی په یف و رسته لیکچنراوه کانییه وه ده بینه هاوسه فه ری ستایل، شیوازه زمانیکی چیژ به خشی شکۆمه ند. له ویدا نه وه زمانه له سه فه ره بێن درێژه که یه وه له خه می نه وه دایه له ئاراسته یه کی بیده نگی رامادا به نه زموننه

ته‌نیاییه‌که‌ی؛ به‌گه‌وه‌ه‌ری بوونه‌که‌ی له‌ تاسۆی شیتوازتیکی ره‌سه‌ن و دانسقه‌دا رابگه‌یه‌نی.

بهم‌ جوۆره‌ ته‌نیاییه‌که‌ی مه‌سه‌وود محمه‌مد، ههر‌ ته‌نی له‌ خودی ره‌سه‌نه‌یی و کارامه‌یی له‌ کۆزانیار (ئیبیستیمۆلۆژی)، راقه‌کاری و بیروکه‌ لیکچنراوه‌کانیدا نییه‌، به‌لکو له‌ له‌رینه‌وه‌ی به‌هایه‌کانی زمانه‌که‌ی، هزره‌کانیدایه له‌ جوانناسی شیتوازتیکی خه‌ملیودا. مه‌یله جوانناسییه به‌رحه‌سته‌ کراوه‌که‌ی ئه‌و شیتوازه له‌ گه‌ردوونی زمانی مه‌سه‌وود محمه‌مددا ئه‌وه‌یه، که بواریک، دیداریک بۆ بوونی خۆی پره‌خسینی که به‌زری، که به‌ جوانناسییه‌ک له‌ شیتوازی خۆیه‌وه‌ بیژی: من هم، که بوونم هه‌یه. لی له‌کن مه‌سه‌وود محمه‌مددا خۆ‌کردنه به‌سینته‌ری بوون له‌ شیتوازتیکی هزریندا، واتای راگه‌یانندی ئه‌و بوونایه‌تییه. ئه‌مه‌ش خۆنیشانان، یان خۆ‌به‌راوردکردن نییه له‌ به‌رانبه‌ر مرۆقتیکی دیکه‌دا، به‌لکو هه‌لبژاردنی ژبانیکه له‌ناو زماندا؛ خۆ‌کردنه شیتوازیکه له‌زمانی کوردیدا، یان خوداندنیکه له‌زماندا، یانیش بانگکردنی دۆسته‌ هاوزمانه‌کانی خۆیه‌تی وه‌ک فریادپه‌سیک. خۆتندنه‌وه سه‌لیقه‌دار و په‌ژاره‌ نامپزه‌کانی ئه‌و بۆ حاجی قادری کۆبی، نالی، مه‌حوی و هیمن، جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌که له‌خولیای ئه‌و گفتوگۆیه دۆستانه و بوونایه‌تییه هۆگره‌ی ئه‌وه له‌ هاوبوونیکدا، هاوزمانه‌کانی خۆیدا. گه‌رانه‌وه‌ی مه‌سه‌وود محمه‌مد بۆ دیمانێ ئه‌و شاعیره ئیدیالی، نمونه‌بیانه، یان هاوویستانه‌ی خۆی، واتای راگه‌یانندی په‌رۆشی ئه‌وه بۆ نیشمه‌نی له‌ بوونی ئه‌وانی تردا. به‌ ده‌رپرینتیکی دیکه، سه‌فه‌ری مه‌سه‌وود محمه‌مد بۆ گفتوگۆکردن له‌گه‌ل ئه‌و شاعیرانه، خه‌میکه بۆ به‌خشینی شیتوازه‌که‌ی به‌ یاده‌وه‌ری فه‌رامۆش‌کراوی زمانه‌که‌ی! له‌راندنه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی نادیاریه‌کانی ئه‌و شاعیرانه‌یه، تاکو له‌ویدا، به‌دیوتیکه‌وه، بوونه‌که‌ی له بوونایه‌تییه‌کی پیکه‌ییدا له‌ یاده‌وه‌ری زماندا جینشین بکا، به‌ دیوتیکی دیکه، تاکو ئاماده‌یی بوونی کورد؛ زمانی ئه‌و شاعیرانه و په‌وشی ژبانی کورد به‌ پۆشنایی جوانناسی شیتوازاندنه‌که‌یه‌وه له‌ یاده‌وه‌ری زماندا به‌یه‌یقینی و نیشمه‌ن بکا.

مه‌سه‌وود محمه‌مد له‌م دیوی شیعره‌کانی حاجی قادره‌وه «حه‌قیقه‌ت» یک تام ده‌کا و دواجاریش به‌ دواندی ئه‌و «حه‌قیقه‌ت» وه‌، شیتوازی حاجی قادریکی دیکه له

شیتوازاندنی زمانه‌که‌یدا جینیش ده‌کا: «به‌کیکی وه‌ک من بی‌ ته‌ره‌فی، بی‌ لایه‌نگیری که مه‌به‌ستی گوتنی حه‌قیقه‌ت بی‌، هه‌رچییه‌ک بی‌ با بی‌ و پیتی وه‌ته‌نگ نه‌بی. حاجی له‌ شیعره‌کانیدا ده‌روونی خۆی کردۆته‌وه و هه‌ست و بی‌ری ده‌رپه‌وه. تا فیکری تیبی بر‌کردبی به‌ دلتیکی پاک و قه‌ناعه‌تیکه‌ی ته‌واوه‌وه و یه‌ستویه‌تی خزمه‌تی کورده‌واری بکا... ئه‌گه‌ر فیل له‌ خۆمان نه‌که‌ین تا ئیستا زۆریه‌ی بی‌ره‌کانی حاجی ههر له‌کاردان، پتیشاندهری خه‌باتن بۆ کورد، چونکه هه‌مان گیروگرفتی ئه‌وسا هه‌بوون له‌به‌ر هه‌نگای کورددادا ئه‌ورۆش هه‌ن و به‌قه‌ده‌ر رۆژگاری حاجی ئیستا هه‌ره‌شه له‌حازر و دوا‌رۆژی کورد ده‌که‌ن. له‌باری ژبان و ئابووری و گۆرانی مادیشه‌وه که‌میکه‌ی که‌م نه‌بی له‌سه‌رانسه‌ری کوردستاندا ئه‌و گۆرانه‌ رووی نه‌داوه بیته‌ بنکه بۆ گۆرانیکی قوول له‌بیر و ئامانج. (٦) بهم‌ جوۆره په‌رۆشی به‌رده‌وامی مه‌سه‌وود محمه‌مد بۆ پتیشه‌اته ئه‌زمونه‌خس و شاعیره ئه‌فرینه‌ره‌کانی یاده‌وه‌ری زمانه‌که‌ی، به‌رحه‌سته کردنه‌وه‌ی مه‌یلی میوانداری؛ دلتسۆی؛ په‌ژاره‌بییه له‌ به‌رانبه‌ر به‌های ناماده‌یی «ئه‌وی دیکه» دا.

ههر لیره‌وه پتیه‌سته بیژین، که له‌م رۆژگاره داهیتراوه‌دا؛ له‌و رۆژگاره‌ی «پتزلینان»؛ «ته‌قاویتکردن» ه‌ ماده‌ ئاکاران نه‌ک داهیتره‌ریانه‌دا؛ له‌و رۆژگاره‌ی که پتیه‌ نووسه‌ر و خۆتندرکی دۆنکیشۆت ئاسا به‌ زارقه‌له‌بالغی کردن له‌ چه‌مکه باوه‌کانی ئه‌م‌رۆدا، که ئاکامی ئه‌مه‌ش له‌فیز و منه‌تیکه‌ی بکوژانه‌ی به‌های نووسین؛ به‌ هه‌ده‌ر بردنی گه‌وه‌ه‌ری زمانی کوردی بترازی هیچی تر نین، - ئه‌گه‌ر بۆ دلدانه‌وه‌یه‌کی خودی زمانی کوردیش بی‌- پتیه‌سته ئه‌وه به‌ یادی ناخپه‌وه‌ری زمانی کوردی به‌یتینه‌وه، که خۆتندنه‌وه‌ی کۆزانیاره په‌له‌هاوتیه‌که‌ی مه‌سه‌وود محمه‌مد له‌سه‌ر ئه‌زمونی شیع‌ر نالی، حاجی قادری کۆبی، مه‌حوی و هیمن، به‌ تابه‌تیش گفتوگۆیه‌کانی ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌و دوو شاعیره شکۆمهنده‌ی پتیشه‌وه، که وێرای په‌ه‌ندی «حه‌قیقه‌ت» ده‌ی، ئه‌فراندنی جوانناسی شیتوازاندنی زمانیشه، نه‌ک ههر له ئیستای نووسینی کوردیدا ده‌گمه‌نه، به‌لکو وێرای ده‌راوتیه‌کردنی لیکۆلینه‌وه و شروقه‌کردنه‌کانی ئه‌زمونی رۆشنییری و بابه‌ته زمانه‌وانییه‌کانی نووسه‌رگه‌لی هیتزای وه‌ک شیخ محمه‌دی خال، عه‌لاه‌دین سجادی مالباتی

مه‌لا عه‌بدو لکه‌ری می‌موده‌ریس، شوک‌ور مسته‌فا و هاووینه‌ی ئە‌مانه، له ئە‌زمونی نووسه‌ره ئاوزه‌کان؛ هاووژگار ی خوشیدا که‌م وینه‌ن. مه‌سه‌وود محمه‌د به‌و جواناسییه‌ی له شت‌وازانندی زمانه‌که‌یه‌وه، بی‌وچان هه‌تا مه‌رگی جووله‌ی ده‌ستی به‌ده‌م نووسینه‌وه، وه‌ک پت‌ویستییه‌ک؛ په‌ژاره‌یه‌ی به‌و می‌وانداری؛ په‌نا بردنه‌ی ئە‌و به‌و گه‌فت‌ووگۆ‌کردنه‌ی له‌گه‌ڵ ئە‌وانی دیکه‌دا؛ بوون نیش‌کرده‌ی ئە‌وانی دیکه‌ له‌ بوونی ئیستیای کوردیدا، له‌ زماندا ژیا. هه‌لبه‌ته ئیستاش جووله‌ی رۆشنایی رۆحی ئە‌و ده‌سته جواناسییه شت‌وازه‌وه‌شینه‌ی ئە‌و له‌ گه‌ردوونی زمانه‌که‌یدا ده‌ژی. له‌بۆیه هه‌رچه‌نده ئاخ‌ت‌وه‌ره بی‌ژۆ‌که‌کانی زمانی کوردی ئە‌و جواناسی شت‌وازانده‌ی هه‌زینی مه‌سه‌وود محمه‌د فه‌رامۆش بکه‌ن، که‌چی ئە‌و زمانه‌ له‌ پش‌وودانه‌کانیدا؛ له‌ بێ‌ده‌نگییه‌که‌یدا، ئاو‌رێکی په‌ژاره ئامێز به‌و شت‌ویستییه‌کانی شت‌وازه‌که‌ی ئە‌و له‌ جه‌سته‌ی زماندا ده‌داته‌وه.

لێ‌ره‌دا به‌و ئە‌وه‌ی بنه‌مای ئە‌و فه‌رامۆش‌کردنه‌ی پایه‌ی ئە‌زمونی رۆشن‌بیری مه‌سه‌وود محمه‌د، ئە‌و بێ‌رکردنه‌وه نار‌ه‌سه‌نانه‌ی که‌ گه‌ردوونی زمانی کوردیان ته‌نیوه‌ته‌وه فه‌ام بکه‌ین، با پێ‌کفه ئە‌و کۆپله رۆش‌کرده‌ی مه‌سه‌وود محمه‌د به‌خوێنینه‌وه که‌ به‌و پێ‌شه‌کی کتێبه به‌ها‌دار و له‌ یاد‌کراوه‌که‌ی «زاره‌وسازی پێ‌وانه» دا نووسیویه‌تی: «بابای زمانزان و پ‌سپۆ‌ری رێ‌زمان و ده‌نگناسی و فه‌ره‌ه‌نگ‌نووسی به‌هۆی خن‌کانی له‌ گۆمی خوێندنه‌وه‌کانیدا به‌ دره‌نگه‌وه هه‌ناسه له‌ مه‌زرای به‌ربه‌للای زمانه‌ دای‌کراکه‌ی خۆی هه‌ڵ ده‌کێشی، چون‌که ده‌ست‌وره‌کانی ناو کتێبان رێی پێ ده‌گرن و خۆیان به‌سه‌ر هۆشی ناگا و ونیدا ده‌سه‌پین که ئیتر له‌وانه‌یه زاراوه‌ی ده‌ست‌وری و یاسایی وه‌ها دا‌بر‌پێژی چ خزمایه‌تی به‌زمانی خۆیه‌وه نه‌بیت و خه‌لق به‌ بیستی گوی قوت بیت». به‌لێ، دۆخی هه‌نوکه‌ی زمان و نووسینی کوردی له‌وه‌ش خه‌مه‌ینه‌رت‌ره که‌ مه‌سه‌وود محمه‌د له‌و کۆپله‌یه‌دا ئاماژه‌ی پێ‌ده‌کا.

له‌کن مه‌سه‌وود محمه‌ددا چۆ‌نیه‌تی گۆ‌کردنی زمان؛ نمايش‌کردنی بوونی کورد، وه‌ک ئە‌وه‌ی که‌ هه‌یه، هه‌روا بو‌ار ره‌خساندن به‌وه‌موو شت‌یک که‌ ئاماده‌ییان راب‌گه‌یه‌نن، پێ‌وه‌ندی به‌شت‌وازانندی هه‌زه‌وه هه‌یه. ئە‌م تاییه‌مه‌ندییه‌ش له‌کن ئە‌ودا، پێ‌وه‌ندی به‌ بوونی

سه‌رچاوه‌ی هه‌زریکی سه‌ربه‌خۆ؛ تێ‌گه‌یشتن له‌گه‌وه‌هه‌ری زماندا هه‌یه، که ئە‌و له‌ خه‌می ئە‌وه‌دا بوو، نه‌ ته‌نیا به‌ رۆشنایی شت‌وازه‌که‌ی زمان بنووسیته‌وه، به‌ل‌کو خۆدی خوشی بکاته منیکی هه‌میشه هه‌زکه‌ره‌وه‌ی ئاماده له‌ زماندا. خۆدی ئە‌مه‌ش به‌ره‌مه‌ینانی جواناسی شت‌وازه‌که‌یه‌تی. له‌ بۆیه ئە‌و ناچارمان ده‌کا سه‌رنجی بده‌ین؛ له‌ بێ‌ده‌نگییه‌که‌دا بمان‌رووژیتنی، یان به‌ په‌ژاره‌وه یادی بکه‌ینه‌وه. به‌م جو‌ره مه‌سه‌وود محمه‌د به‌ ئاکام‌گیرییه‌ک له‌ ئە‌زمونه‌ بێ‌ن قووله‌که‌یدا، تا‌کو شت‌وازانندی هه‌زینه‌که‌ی به‌ره‌سته بکاته‌وه، هه‌روه‌ک وێنای ره‌زوانیکی بناری لووتکه و دۆلا و دۆلی چبایه‌کی کورد، بێ‌ده‌نگ به‌ سه‌فه‌ری گه‌فت‌ووگۆی نووسینه‌کانییه‌وه؛ به‌ هه‌ل‌کۆ‌لێنی زمانه‌که‌ی، ده‌نگه به‌هه‌ره‌وه‌شینه‌کان؛ شاعیر و پێ‌شه‌اته ئە‌زمونه‌خشه‌کانی له‌ یاده‌وه‌ری زمانه‌که‌یدا مو‌توربه‌ کرد و خه‌مالاند. ئە‌و مرۆ‌قه به‌و شه‌ونخوونیا‌نه‌وه جواناسی شت‌وازه‌که‌ی خۆی به‌ره‌سته کرده‌وه. لێ‌ره‌وه، به‌ ده‌ست پێ‌وه‌گرتنێک له‌ رێ‌گرتماندا، ده‌بێ بی‌ژین، که‌ له‌ پانتایی نووسینی راب‌ردوو و هه‌نوکه‌ی کوردیدا، بێ‌جگه له‌ ئە‌زمونی شوک‌ور مسته‌فا له‌ وه‌رگێ‌راند، ئاخ‌ت‌وه‌ریکی هاووینه‌مان له‌و جواناسییه له‌ شت‌وازانندی ئاخ‌وتندا نییه. مه‌به‌ستمان له‌خۆ‌کردنه ته‌لار‌سازتیک له‌شت‌وازانندی زماندا؛ هه‌ر ته‌نیا هه‌زینیکی نه‌وازه، زۆ‌زانی و ده‌ست‌بردن به‌وه‌موو ژان‌ریکی نووسین نییه، به‌ل‌کو مه‌به‌ستمان خۆ‌کردنه به‌ په‌یکه‌ریک له‌زمان، یان به‌ واتای هاید‌گه‌ری، جێ‌نشین کردنی بوونی کوردییه له‌ زمانه‌که‌یدا.